

Partij voor
de Dieren
Maastricht

BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 30 juni 2025
No. 2025.02393
Portefeuillehouder: Burgemeester
Team: Openbare Orde en Veiligheid

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 29 juni 2025

Betreft: Schriftelijke vragen SP, MvNU, D66 en PvdD over het Maastrichtse (boete)beleid ten aanzien het 'overnachten op de openbare weg' – de daklozenboete.

Geacht college,

Deze week werd in de gemeenteraad van [Vlaardingen](#) tijdens een commissievergadering een debat gevoerd over het uitschrijven van boetes aan daklozen en/of buitenslapers. Nader onderzoek naar dit fenomeen voor onze eigen gemeente, blijkt dat Maastricht volgens de [jaarcijfers](#) van het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB) met 51 uitgedeelde boetes over 2024 op de zevende plek in Nederland staat wat betreft het uitschrijven van boetes voor het 'overnachten op de openbare weg'- ook wel bekend als de daklozenboete. Een en ander roept voor onze fractie pijnlijke vragen op over hoe we in onze stad omgaan met mensen in de aller kwetsbaarste positie.

Want laten we wel wezen: niemand ligt voor zijn plezier op een bankje in het Stadspark of op een stuk karton onder de Kennedybrug. En al helemaal niet als het alternatief een bed in de opvang is - als daar tenminste plek is, of als je er überhaupt terecht mag. Het uitdelen van boetes aan mensen die geen huis hebben, is niet alleen inhumain, het is ook zinloos. Velen van hen hebben simpelweg het geld niet om die boetes te betalen, waardoor ze in een uitzichtloze schulden- en bureaucratiespiraal terechtkomen. Politiek econoom Merel van Rooy beschrijft dit treffend in haar boek [De Boetefabriek](#) en in tientallen opiniestukken van haar hand over dit onderwerp. In haar werk laat zij keer op keer zien hoe het strafbaar stellen van armoede in Nederland hand over hand toeneemt.

De SP vindt dat de overheid aan de kant van mensen moet staan, niet tegenover hen. In plaats van mensen die geen dak boven hun hoofd hebben nog verder te straffen, zou de gemeente zich moeten inzetten voor echte oplossingen: fatsoenlijke opvang, betaalbare woningen, hulp op maat. Wij maken ons grote zorgen over het feit dat Maastricht zo hoog op deze landelijke lijst staat. Om die reden hebben wij de volgende vragen voor uw college:

1. Kan het college bevestigen dat er in 2024 in totaal inderdaad 51 boetes zijn opgelegd in Maastricht voor het overtreden van artikel 2.66 van de [Algemene Plaatselijke Verordening](#) (APV), oftewel het 'overnachten op of aan de openbare weg', en hoe verhoudt dit aantal zich tot de aantallen in de voorgaande vier jaren?

2. Heeft uw college inzicht in de redenen waarom de bekeurde mensen ‘overnachten op of aan de openbare weg’? Zo ja, mag de gemeenteraad daar een overzicht van ontvangen? Zo nee, waarom niet en is uw college bereid dit alsnog inzichtelijk te maken?
3. Wat is de motivering van de gemeente Maastricht om deze boetes überhaupt uit te schrijven, en vindt uw college het proportioneel om mensen die aantoonbaar geen woonplek hebben, financieel te straffen voor het feit dat ze (noodgedwongen) buiten slapen?
4. Wordt er door handhavers bij het uitdelen van dergelijke boetes gekeken naar de persoonlijke omstandigheden van de betrokken persoon, zoals dakloosheid of verward gedrag? Zo ja, hoe wordt dit beoordeeld en vastgelegd? Zo nee, waarom niet?
5. Wat gebeurt er nadat iemand zonder vaste woon- of verblijfsplaats een dergelijke boete ontvangt? Is bij het college bekend of en hoe vaak deze boetes daadwerkelijk geïnd worden, en welke gevolgen dat heeft voor de betrokken personen, bijvoorbeeld in termen van schulden of contact met justitie?
6. Zijn er alternatieven overwogen voor deze boetestrategie? Bijvoorbeeld door direct hulpverlening in te schakelen in plaats van repressie toe te passen? Zo ja, waarom worden er in de praktijk dan alsnog zo veel boetes uitgedeeld? Zo nee, is het college bereid dit alsnog te onderzoeken?
7. Hoe verhoudt dit gemeentelijk handhavingsbeleid zich tot het mensenrechtenkader dat stelt dat iedereen recht heeft op een adequate huisvesting en menselijke behandeling, ongeacht diens financiële of psychische situatie? Vindt het college dat het boetebeleid hier voldoende recht aan doet? Zo ja, waarom?
8. Is het college bereid om het huidige beleid te herzien, en actief te onderzoeken hoe de gemeente Maastricht kan stoppen met het uitdelen van boetes aan mensen die dakloos zijn, ook als dat betekent dat de APV of uitvoeringsrichtlijnen moeten worden aangepast? Zo nee, waarom niet? Zo ja, op welke termijn mag de gemeenteraad een voorstel daartoe tegemoetzien?
9. Tot slot: hoeveel structurele opvangplekken zijn er momenteel beschikbaar in Maastricht voor mensen zonder dak boven het hoofd? Zijn die aantallen volgens uw college voldoende? En zijn deze voldoende afgestemd op de (complexe) zorgbehoeften van de mensen die nu op straat belanden? Zo niet, is uw college voornemens daar op korte termijn verandering in aan te brengen? Zo nee, waarom niet?

Hoogachtend,

Stephanie Blom
SP

Jo Smeets
MvNU

Miriam Elfassih
D66

Ria Strik
PvdD